

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/73/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2522201238
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2522201238.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Katarína Slováčková a sudcov: Mgr. Jozef Mačej a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., narodený X.X.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, so sídlom Krajinská 5053, Piešťany, dieťa rodičov: matka C. B. B., narodená XX.X.XXXX, bytom D. XXX/X, E., právne zastúpená: JUDr. Barbora Petrovič, advokátka, so sídlom Hlavná 44, Trnava, otec F. B., narodený XX.X.XXXX, bytom B. XXX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 9P/91/2022-78 zo dňa 5.8.2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým matka žiadala o udelenie súhlasu namiesto otca s predpísaním a užívaním liekov atomoxetín a risperidon, resp. podľa predpisu detského psychiatra, ktorého maloletý navštevuje a o úpravu styku otca s maloletým každú párnú sobotu od 8.00 hod. do nedele do 18.00 hod., zamietol a výrokom II. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 35 Zákona o rodine, § 2 Civilného mimosporového poriadku, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 330 ods. 2 Civilného sporového poriadku, § 52 Civilného mimosporového poriadku.

Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu matky nie je za daných okolností dôvodné. Obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 13P/116/2020 mal súd prvej inštancie za preukázané, že už v roku 2020 bolo uvedené matkou, že otec má na maloletého negatívny vplyv, maloletý je drzý nielen voči matke ale aj voči iným ženám - učiteľkám, vychovávateľkám, psychologičke, dominuje u neho zvýšená intrapsychická tenzia, vo vzťahu s autoritami verbálna agresivita v prípade akýchkoľvek požiadaviek voči nemu, nedokáže rešpektovať autority, najmä, ak sa jedná o ženy. Tiež mal súd prvej inštancie za preukázané, že maloletý od augusta 2020 absolvuje terapiu EEG Biofeedback pre poruchy pozornosti, do liečby je nutné angažovať otca, pretože spoluprácu v ambulancii nerešpektuje, maloletý od 25.10.2017 navštevuje psychologičku G. H., problémy vyvstali už v materskej škole, maloletý v škole nerešpektuje pravidlá, nezvláda svoje emócie a hnev, je k spolužiakom prehnane agresívny, vyvoláva konflikty a deti uráža slovné, ale aj fyzicky, vyslovuje sa, že deti zbije, dokonca sa vyhráža, že ich zabije. Zároveň mal súd prvej inštancie za preukázané správou I. C. J. zo dňa 18.12.2020, že maloletý je emočne labilný, má problémové správanie,

problémy sú doma, aj v škole, nerešpektuje autoritu, je verbálne i brachiálne agresívny, drzý, v anamnéze dlhodobo problémy so správaním, nerešpektovanie autorít, impulzívne správanie, snaha presadiť sa, verbálna i brachiálna agresivita, problémy sú v školskom i domácom prostredí, nejednotné vstupy do výchovy; zároveň bola maloletému predpísaná medikamentózna liečba liekom atomoxetín. O úprave styku otca s maloletým bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom č. k. 13P/116/2020 zo dňa 2.7.2021, teda len pred vyše rokom, pričom po porovnaní skutkových okolností súd prvej inštancie dospel k záveru, že v predmetnej veci matka ako navrhovateľka neodkladného opatrenia ničím neosvedčila takú podstatnú zmenu pomerov, ktorá by pre rozhodnutie mohla byť významnou a ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia, pretože skutočnosti uvádzané matkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia boli v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 13P/116/2020 konštatované už v roku 2020, tiež v roku 2021 (negatívne správanie maloletého, postoj otca, účasť maloletého na psychologickom poradenstve u G. H., návštevy maloletého u psychiatra a predpísaná medikamentózna liečba, rozdielny prístup rodičov k výchove maloletého), pričom matka za uvedeného stavu súhlasila s rozšírením styku otca s maloletým. Akékoľvek rozhodovanie vo veci zdravotného stavu len neodkladným opatrením, tzn. bez riadneho dokazovania a úplného zistenia skutkového stavu, by mohlo mať vážne dôsledky pre zdravie maloletého. V predmetnej veci podmienka naliehavosti veci a jej bezodkladnosti splnená nebola, pretože tento stav u maloletého pretrváva dlhodobo, minimálne od roku 2020, maloletý je naďalej vedený a sledovaný v odborných ambulanciách, ako aj u psychológa, čím súd prvej inštancie nemal za osvedčenú akútnosť zhoršenia zdravotného stavu maloletého. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie s poukazom na citované zákonné ustanovenia, ako aj stanovisko kolízneho opatrovníka, návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, keď obsahom spisu nemal za preukázané, resp. za osvedčené splnenie podmienok odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu matky, nakoľko bez riadneho dokazovania nemožno posúdiť, či je alebo nie je v záujme maloletého, aby bol nastavený na medikamentóznú liečbu, s čím priamo súvisí aj návrh matky na zúženie styku otca s maloletým z dôvodu, že otec maloletému nepodáva predpísané lieky.

Súd prvej inštancie žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania, nakoľko nezistil iné dôvody pre rozhodnutie o náhrade trov konania.

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie matka z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) Civilného sporového poriadku. Matka v odvolaní uviedla, že dôvody, ktoré súd prvej inštancie viedli k zamietnutiu návrhu matky, predstavujú značne formalistický postup, čo je neprijateľné. Je pravdou, že u maloletého sú konštatované výchovné problémy dlhodobo a taktiež je zrejmy aj negativistický postoj otca k medikamentóznej liečbe maloletého. V návrhu však boli uvedené dôvody, ktoré jednoznačne preukazujú podstatnú zmenu pomerov, ako aj naliehavosť potreby bezodkladne upraviť pomery neodkladným opatrením. Súd prvej inštancie sa však sústredil na správy skoršieho dáta, neaktuálne, na predchádzajúce konania – pripojené spisy. Naopak na dôkazy priložené k návrhu súd prvej inštancie zjavne neprihliadal. Maloletý nedokáže ovládať ataky výbušnosti a celkovej agresivity a tieto sú pre neho samého a pre jeho okolie nebezpečné. Maloletý navyše ostatný školský polrok dostal prvýkrát zníženú známku zo správania. Po medikamentóznej terapii u maloletého prišlo k zlepšeniu jeho stavu, liečba bola vysadená pre jej odmietanie otcom, ktorému bolo navyše pôsobenie medikamentóznej terapie vysvetlené; správanie sa maloletého sa však veľmi zhoršilo, dieťa ohrozuje spolužiakov, škola žiada rodičov o riešenie. Súd prvej inštancie na základe skutočností obsiahnutých v návrhu a z predložených dôkazov k návrhu dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne vec posúdil. Súd prvej inštancie vykonal dôkazy bez ostatných súvislostí a ostatných nielen osvedčených, ale aj preukázaných skutočností listinnými dôkazmi. Návrh vychádzal z odborne podložených záverov, diagnostických záverov, ako aj odporúčaní odborníkov – pedopsychiatra, neurológa, psychológa, ktorý je súčasne aj znalcom, ako aj objektívne zhoršeného prospechu maloletého. Pomery sa strane maloletého sa zmenili, maloletý akútne potrebuje dostávať liečbu, niet priestoru na vyčkávanie, maloletý si je sám sebe nebezpečný, ako aj pre svoje okolie. Rozhodovanie vo veci samej trvá rádovo mesiace (nehovoriac o právoplatnom rozhodnutí vo veci a už vôbec nehovoriac obzvlášť o trvaní rozhodovania pred Okresným súdom Piešťany). Maloletý je vo vývoji a keďže farmakologická liečba má významný vplyv na správnu funkciu CNS a podporuje jej zosilnenie, naopak bez liečby dochádza k oslabovaniu CNS, je tiež akútne daná potreba podávania predpísanej liečby. Podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia boli podľa názoru matky splnené. Matka navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovie.

K návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a k odvolaniu matky proti uzneseniu súdu prvej inštancie sa vyjadril otec. Otec vo vyjadrení uviedol, že začiatkom júla 2022 začali navštevovať psychologičku, po konzultácii s psychologičkou zmenil názor na medikáciu a súhlasí s užívaním liekov podľa uváženia detskej psychiatričky a ako dôkaz prikladá písomný súhlas. S úpravou styku s maloletým nesúhlasí, nakoľko s liečbou maloletého súhlasí.

K návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia sa vyjadril kolízny opatrovník. Kolízny opatrovník vo vyjadrení uviedol, že matka ich prvýkrát informovala o nepodávaní liekov otcom e-mailom dňa 17.8.2021, otec bol telefonicky na túto skutočnosť upozornený dňa 23.8.2021, otec zobral odporúčania na vedomie, čo potvrdil elektronicky dňa 24.8.2021. Ďalší e-mail od matky, v ktorom matka poukazuje na otcove porušovanie medikamentózneho liečby maloletého, im bol doručený dňa 4.4.2022. Dňa 12.5.2022 sa rodičia u nich dohodli, že otec bude 2 týždne zabezpečovať starostlivosť o maloletého. Dňa 6.6.2022 si rodičov opäť predvolali za účelom zhodnotenia výmeny starostlivosti o maloletého, pričom otec im oznámil, že termíny stretnutia v dňoch 15.6.2022, 20.6.2022 mu nevyhovujú. Vzhľadom na to, že ide o medicínsky problém a kolízny opatrovník nemá príslušné vzdelanie, nie je možné vyjadriť sa, či je alebo nie je v záujme maloletého, aby bol nastavený na medikamentóznú liečbu. Tiež nie je možné vyjadriť sa k tomu, či zúženie styku otca s maloletým až v takom rozsahu, ako navrhuje matka, je v záujme maloletého, nakoľko toto priamo súvisí s vyššie uvedeným.

K odvolaniu matky proti uzneseniu súdu prvej inštancie sa kolízny opatrovník nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou – účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté uznesenie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu matky nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i argumenty matky predstreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti neodkladným opatrením udeliť matke súhlas na predpis a užívanie liekov atomoxetín a risperidon maloletým a doposiaľ právoplatne súdom upravený rozsah styku otca s maloletým zúžiť.

Predovšetkým sa žiada konštatovať, že odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie treba návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia a v napadnutom uznesení dostatočne vyložil, z akých dôvodov návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odôvodnenie napadnutého uznesenia totiž nevykazuje žiadne logické, skutkové ani právne medzery, bolo preto i objektívne presvedčivým (ktorou presvedčivosťou tu samozrejme je nutné mať na mysli schopnosť presvedčiť kohokoľvek s výnimkou toho, kto má záujem na celkom inom výsledku konania) a odvolaciemu súdu poskytovalo možnosť sa i len obmedziť na

konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Pre nutnosť vyporiadania sa aspoň stručne aj s odvolacími námietkami a pre celkovú úplnosť sa však žiada aj tu doplniť nasledovné:

V zmysle § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

V zmysle § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

V zmysle § 329 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

V zmysle § 330 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

V zmysle § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

Neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. V mimosporových konaniach je umožnené súdu nariadiť neodkladné opatrenie aj v prípadoch verejného záujmu ako najširšej kategórie pokrývajúcej záujem štátu. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej, na ich nariadenie je postačujúce, ak účastník osvedčí potrebu nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden z vyššie uvedených dôvodov na jeho nariadenie. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bolo totožný s výrokom vo veci samej.

Z obsahu spisu vyplýva, že maloletý pochádza z manželstva rodičov, ktoré manželstvo rodičov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 10P/1/2016-74 zo dňa 31.8.2016 a zároveň bola schválená rodičovská dohoda o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky, o platení výživného otca na maloletého vo výške 110 eur mesačne a o styku otca s maloletým. Rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 13P/116/2020 zo dňa 2.7.2021 bolo konanie o návrhu otca na zníženie výživného zastavené a súčasťou tohto rozsudku sa stala aj dohoda rodičov ohľadne styku s maloletým, podľa ktorej dohody je otec oprávnený stýkať sa s maloletým A., nar. XX.XX.XXXX, každý párny týždeň v kalendárnom roku počnúc od piatka 18.00 hod. do nedele 18.00 hod. a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku vo štvrtok od 17.00 hod. do 20.00 hod., s výnimkou školských prázdnin a sviatkov, počas letných prázdnin každý párny kalendárny rok počnúc prvým pondelkom párneho týždňa v mesiaci júl od 09.30 hod. po dobu 10 kalendárnych dní, t. j. do stredy nasledujúceho týždňa do 20.00 hod., počas letných prázdnin každý párny kalendárny rok počnúc prvým pondelkom párneho týždňa v mesiaci august od 09.30 hod. po dobu 10 kalendárnych dní, t. j. do stredy nasledujúceho týždňa do 20.00 hod., počas letných prázdnin každý nepárny kalendárny rok počnúc tretím pondelkom párneho týždňa v mesiaci júl od 09.30 hod. po dobu 10 kalendárnych dní, t. j. do stredy nasledujúceho týždňa do

20.00 hod., počas letných prázdnin každý nepárny kalendárny rok počnúc tretím pondelkom párneho týždňa v mesiaci august od 09.30 hod. po dobu 10 kalendárnych dní, t. j. do stredy nasledujúceho týždňa do 20.00 hod., počas vianočných prázdnin každý nepárny kalendárny rok od 26.12. od 9:00 hod. do 29.12. do 19.00 hod. a každý páry kalendárny rok od 03.01. od 18.00 hod. do 06.01. do 19.00 hod., počas veľkonočných prázdnin každý páry kalendárny rok od soboty 09.00 hod. do pondelka 19.00 hod. a každý nepárny kalendárny rok od štvrtka od 18.00 hod. do soboty 19.00 hod., počas jarných prázdnin každý páry kalendárny rok od piatka 18.00 hod. predchádzajúceho prázdninového týždňa do utorka prázdninového týždňa 18.00 hod., počas jarných prázdnin každý nepárny kalendárny rok od stredy prázdninového týždňa od 18:00 hod. do soboty prázdninového týždňa do 19:00 hod., každý druhý štátny sviatok v každom roku počnúc januárom príslušného roku v čase od 08.00 hod. do 18.00 hod. s výnimkou štátnych sviatkov spadajúcich do víkendov, kedy má mať matka dieťa v starostlivosti a s výnimkou všetkých prázdnin. Maloletý má 9 rokov a v školskom roku 2021/2022 navštevoval tretí ročník na Základnej škole v E.. Maloletý je od októbra 2017 sledovaný psychológom pre poruchy správania a rovnako od roku 2017 je v starostlivosti Centra pedagogicko – psychologického poradenstva a prevencie pre problematické správanie a ľahko odkloniteľnú pozornosť. Maloletý je od decembra 2020 sledovaný pedopsychiatrickej ambulancii s diagnózou ADHD s poruchou pozornosti a správania, v minulosti absolvoval farmakologickú liečbu, po ktorej liečbe nastalo zlepšenie správania. Matka má záujem o pokračovanie medikamentóznej liečby maloletého, otec nesúhlasil s tým, aby maloletý užíval psychofarmaká, v priebehu odvolacieho konania zmenil názor a súhlasil s poskytovaním medikamentóznej liečby maloletému. Vzťah rodičov je disharmonický a konfliktný, komunikácia medzi nimi viazne, problémy v správaní maloletého boli podľa psychológa spôsobené nejednotným prístupom k výchove maloletého zo strany rozvedených rodičov. Hoci sa matka pokúšala s otcom dohodnúť na farmakologickej liečbe maloletého, otec pôvodne odmietal liečbu maloletého psychofarmakami, avšak dňa 19.8.2022 podpísal písomný súhlas s poskytovaním medikamentóznej liečby maloletému.

Súd prvej inštancie nariadenie neodkladného opatrenia nepovažoval za dôvodné, keďže vo vzťahu k rozhodovaniu o zdravotnom stave nebola splnená podmienka naliehavosti veci a jej bezodkladnosti, pričom súd prvej inštancie nemal osvedčenú akútnosť zhoršenia zdravotného stavu maloletého od roku 2020 a vo vzťahu k úprave styku matka ničím neosvedčila takú podstatnú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zúženie styku otca s maloletým. Otec s nariadením neodkladným opatrením nesúhlasil, v priebehu odvolacieho konania vyslovil súhlas s užívaním liekov maloletým podľa uváženia detskej psychiatričky maloletého. Kolízny opatrovník sa nevyjadril k opodstatnenosti matkou navrhovaného neodkladného opatrenia vzhľadom na to, že ide o medicínsky problém, a preto nie je možné sa vyjadriť, či je to v záujme maloletého, rovnako i zúženie styku otca s maloletým, či je v záujme maloletého.

Právo rozhodovať o záležitostiach dieťaťa patrí zásadne obom rodičom. Pokiaľ sa však títo nedohodnú v podstatnej otázke súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností týkajúcej sa osoby maloletého dieťaťa je namieste, aby na návrh jedného z rodičov (či oboch) rozhodol súd o tom, čo je v najlepšom záujme dieťaťa. Keďže v preskúmvanej veci je nesporné, že otec pôvodne vyslovil nesúhlas s podávaním liekov maloletému predpísanými psychiatrom, boli dané podmienky vo veci samej pre postup podľa ustanovenia § 35 Zákona o rodine, pretože niet sporu o tom, že otázka poskytovania zdravotnej starostlivosti maloletému je vecou podstatnou. Vo vzťahu k navrhovanému neodkladnému opatreniu o udelení súhlasu matke na predpis a užívanie liekov atomoxetín a risperidon maloletým a na to nadväzujúcemu zúženiu styku otca s maloletým doposiaľ právoplatne súdom upraveným rozsudkom, však odvolací súd dospel zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že podmienky pre matkou navrhované neodkladné opatrenie neboli a nie sú splnené.

V posudzovanom prípade sa neodkladné opatrenie týka bezodkladnej a dočasnej úpravy vo veci výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, ktorý má deväť rokov. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, rovnako ako súd prvej inštancie, dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože v danom prípade vzhľadom na doposiaľ zistené skutočnosti neexistovala naliehavá potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania, a to udelením súhlasu matke s predpisom a užívaním liekov atomoxetín a risperidon maloletým a na to nadväzujúcemu zúženiu styku otca s maloletým doposiaľ právoplatne súdom upraveným rozsudkom.

Niet pochybnosti o tom, že problémy so správaním maloletého v školskom a v domácom prostredí u matky pretrvávajú od roku 2017, že maloletý je dlhodobo sledovaný v psychologickvej ambulancii a psychiatrickej ambulancii, že v školskom roku 2021/2022 mal maloletý zhoršenú známku zo správania a že problémy v správaní maloletého pretrvávajú. Rovnako však zo správ psychiatra, psychológa, základnej školy vyplýva, že výchova rodičov nie je jednotná. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že v posudzovanom prípade neboli dané dôvody na vyhoviecie návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Problémy v správaní maloletého sú dlhodobé, rozdielne názory rodičov na farmakologickú liečbu maloletého sú rovnako dlhotrvajúce. Argumenty matky pre nariadenie ňou navrhovaného neodkladného opatrenia sa vzťahovali prevažne ku konaniu vo veci samej, keďže medzi rodičmi panovala nezhoda v podstatnej otázke súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností týkajúcej sa maloletého. Odvolací súd je názoru, že matka neosvedčila tak závažné aktuálne ohrozenie zdravotného stavu maloletého, ktoré by si vyžadovalo okamžitý zásah súdu prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia. Ani existencia nezahody rodičov v otázke predpisu a užívania liekov maloletým, ani dĺžka konania vo veci samej rádovo niekoľko mesiacov, nie je osvedčením bezprostredne hroziacej ujmy maloletému. Naopak je odvolací súd toho názoru, že len dôsledné dokazovanie vo veci samej by mohlo viesť k jednoznačnému záveru o tom, či je alebo nie je potrebné predpísať maloletému lieky psychiatrom, keďže sa jedná o závažný a zjavne aj dlhodobý zásah do rozhodovania o poskytovaní zdravotnej starostlivosti maloletému pri nezahode rodičov, čo však presahuje rámec osvedčovania v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že matka neosvedčila dôvodnú obavu ohrozenia záujmov maloletého, ktorá mala podľa matky spočívať v absencii konsenzu rodičov v tejto otázke, a to zvlášť za situácie, že maloletý je starostlivosti psychológa a psychiatra dlhodobo a problémy v správaní sú dlhotrvajúce. Navyše v priebehu odvolacieho konania otec zmenil na liečbu maloletého názor, s užívaním liekov maloletým podľa predpisu detského psychiatra vyslovil súhlas, ktorá zmena skutkových okolností v prejednávanej veci, viedla odvolací súd k rovnakému záveru, že nariadenie neodkladného opatrenia za aktuálneho stavu je bezpredmetné.

Argumenty matky uvádzané v odvolaní sa skôr dotýkajú zisťovania skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej a nie naliehavosti riešenia situácie neodkladným opatrením, pričom zákon ani nepredpokladá, že by súd mal pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vykonávať dokazovanie. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je totiž postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto v prejednávanej veci dočasné opatrenie aspoň osvedčené, čo ale nie je prejednávaný prípad.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti prípadu a zistené skutočnosti sa odvolací súd stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie vyslovenými v napadnutom uznesení o zamietnutí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia a zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že nie sú splnené predpoklady citovaných procesných noriem na bezodkladnú úpravu pomerov účastníkov konania spočívajúcu v udelení súhlasu matke s predpisom a užívaním liekov maloletým a na to nadväzujúcim zúžením styku otca s maloletým. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto odvolací súd zastáva názor, že z hľadiska prioritného a určujúceho cieľa neodkladného opatrenia vo všeobecnosti, bolo teda dôvodným návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej veci zamietnuť.

Odvolací súd vyslovene prizvukuje, že pri výkone rodičovských práv a povinností sú rodičia v prvom rade povinní chrániť záujmy svojho maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 2 druhá veta Zákona o rodine), pričom akékoľvek konfrontačné správanie rodičov rovnako nie je na prospech maloletého dieťaťa, a preto dôrazne apeluje na jeho rodičov, aby nadradili záujmy a prospech svojho maloletého dieťaťa nad vlastné záujmy a negatívne postoje voči druhému rodičovi.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako vo výroku vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).